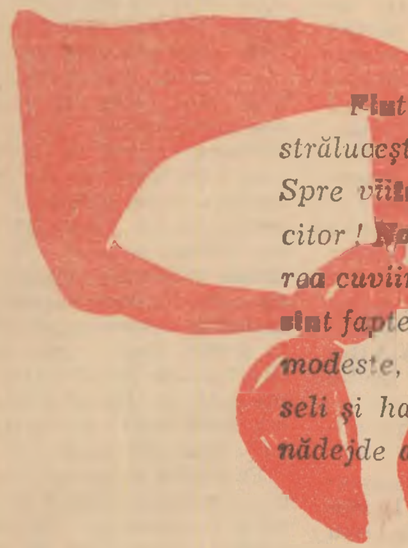
Proletari din toate țările, uniți-vă!
La lupta pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 46 (934) * miercuri 13 noiemb. 1963 * 8 pag. 30 bani

Flutură cravatele roșii, răsună goarne și tobe, strălucește drapelul roșu. Încotro mărșăluiesc pionierii? Spre viitor! Pas cu pas, treaptă cu treaptă, drum strălucitor! Notele bune, tinerele păduri sădite de ei, comportarea cuviincioasă, străduința de a fi folositori celor din jur sînt fapte pionierești de fiecare zi, mici diamante, aparent modeste, dar care reflectă, fiecare, drumul pionierilor, veseli și harnici, spre viitor, spre calitatea de cetățean de nădejde al patriei socialiste!

ȘI-A RESPECTAT CUVÎNTUL DAT

S-a întunecat de mult. În casă s-a lăsat liniștea. Pe masa de lucru a pionierei Velicu Viviana caietele dovedesc că temele au fost terminate. Viviana se plimbă de colo, colo prin cameră și se gîndește: „Mi-am respectat cuvîntul dat? Sînt demnă de a deveni utemistă?" *Și gîndurile îi fug de la una la alta. Era în ziua cînd a primit cravata roșie. Parcă și acum inima îi bate tare, tare. Au trecut de atunci patru ani.* „Ce-am realizat?" *— se întreabă ea.* „Ai luat note de 9 și 10" *îi răspunde un alt gînd.* „Și Vetican Adriana are note mari. Crețu Vladimir și Bîrsan Monica, la fel. E doar un lucru obișnuit să înveți bine!" „Așa-i, dar tu i-ai ajutat și pe alți colegi să învețe cum trebuie, le-ai arătat cum înveți, le-ai explicat ce le era neclar...". „E adevărat, își răspunde Viviana, dar să ne ajutăm unii pe alții era hotărîrea detașamentului". „Fără îndoială. Tot hotărîrea detașamentului era ca fiecare să adune 50 de kg fier vechi. Tu de ce ai colectat mai mult?" „Nu ții minte ce spunea tovarășul instructor? Fără fier vechi nu se poate obține oțel nou!"

...Velicu Viviana, de la Școala de 8 ani nr. 4 din Oradea se pregătește să devină utemistă. Cu modestia care o caracterizează, ea se gîndește dacă prin cele ce a făcut în anii de cînd e pionieră și-a respectat angajamentul solemn, rostit cu patru ani în urmă, cînd a primit cravata roșie. Adunarea generală în care utemiștii vor lua în discuție primirea ei în rîndurile Uniunii Tineretului Muncitor, va însemna pentru ea un nou îndemn spre o comportare și mai frumoasă.

GETA COSTIN

Flutură cravatele roșii

PUR ȘI SIMPLU, O COLEGĂ

Cele două fete își lipesc nasul de geam. Soarele care apune în spatele munților le uimește:

— Parcă e decupat din foiță roșie!

— Parcă e un semafor!

Lecțiile sînt de mult gata.

— Acum ce facem? întreabă Ana.

Prietenele iau din raft o carte îndrăgită, „Amintiri din copilărie", de Ion Creangă, sau privesc îndelung cărțile poștale ilustrate pe care le colecționează, ori stau de vorbă despre cîte toate. Subiecte sînt destule, dar, în ultima vreme, cel mai discutat e următorul: cum va fi cînd o să devină pionieră și Ana?

— Am note slabe! oftează Ana.

— Ai avut, o corectează Livia. Dacă ai să te străduiești mereu așa cum faci de cîteva săptămîni, o să fie bine!

Constandoiu Ana își privește cu încredere prietena. Probabil că știe ea, Contec Livia, ce spune. Doar e pionieră de vreo trei ani! Livia vorbește cu însuflețire:

— Înțelegi? Detașamentul se va aduna în careu. O să fie adus drapelul unității. Pe urmă, ai să rostești angajamentul solemn. Îți spun dinainte că ai să fii emoționată!

Ana este emoționată de pe acum. Și asta nu numai pentru că Livia povestește frumos, ci și pentru că se poartă ca o adevărată prietenă, o ajută pe Ana la învățătură, îi dă încredere în puterile ei. Poate că Livia este înzestrată cu talente neobișnuite? Nu. Ea este, pur și simplu, o colegă!

Școala de 8 ani din Brețcu, regiunea Brașov

SANDU ALEXANDRU

FAPTE OBIȘNUITE...

Calitățile omului adevărat, puterea lui de muncă, de dăruire se nasc încă de pe băncile școlii, o dată cu însușirea cunoștințelor predate la școală, o dată cu înțelegerea sensului minunat al vieții. Comportarea de zi cu zi, faptele în aparență mărunte ascund în spatele lor pe viitorul cetățean al patriei socialiste care, acolo unde va fi pus să muncească va ști ce înseamnă munca adevărată, comportarea tovărășească. Iar acest fel de comportare își arată primii muguri acum, în anii cînd purtați cravata roșie de pionier.

Nu știu dacă eroii reportajului de față, pionierii din clasa a VI-a D, de la Școala de 8 ani nr. 1 din Bîrlad s-au gîndit vreodată la aceste lucruri. Dar din comportarea lor zilnică, din întreaga lor activitate se vede sigur că le-au înțeles. Iată cîteva fapte. Într-o zi, a venit la școală o bătrînică să aducă mulțumiri tovarășului diriginte. Pionierul Sîrbu Constantin avusese grijă de cei doi nepoți ai ei, cît timp a fost internată în spital. Și mama pionierei Obreja Maria a avut de spus cuvinte de laudă pentru copii. În timpul cît Maria a fost bolnavă, colegii au trecut zilnic pe la ea, i-au arătat lecțiile, au ajutat-o să nu rămînă în urmă. Pioniera Cucoș Mariana nu o cunoaște de mult pe Cîmpeanu Lenuța din clasa I. Dar în fiecare zi le poți vedea mergînd sau venind de la școală împreună. Ba, uneori, Mariana merge și acasă la Lenuța, să o ajute la lecții. Pionierii de care am vorbit pînă acum sînt fruntași și la învățătură, iar despre ei n-ai să auzi că au „uitat" să salute un tovarăș în vîrstă sau că se poartă cum nu trebuie cu școlarii mai mici.

Sînt fapte obișnuite, veți spune. Ei bine, tocmai asta e frumos, că astfel de atitudini au devenit obișnuite, că le întîlnești pretutindeni!

R. ADRIAN

„Mămico! Ziua cea mult așteptată a sosit; de azi sînt pionieră!"

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

PE URMELE VITEJILOR LUPTĂTORI

Acțiuni pionierești de cunoaștere a luptei oamenilor muncii sub conducerea partidului

Copiii aceștia, pe care i-am cunoscut de curînd, s-au născut la șase ani după eliberare. Sînt colegi de clasă, învață bine, vacanțele și le-au petrecut în tabere; cunosc și zîmbetul, și bucuria. Pînă în anul nașterii lor, în istoria țării noastre avuseseră loc cîteva evenimente capitale. Ele au schimbat, pe rînd, drumul țării și viața noastră.

Copiii care s-au născut în anul 1950 au astăzi 13 ani. Cei pe care i-am cunoscut eu sînt în clasele a VII-a ale Școlii de 8 ani nr. 21 din Ploiești. N-au cunoscut nici anii exploatării, nici zilele întunecate ale războiului.

Cu zeci de ani în urmă, zidul școlii lor a fost găurit de gloanțele ce veneau de peste drum, de la chestura poliției...

Iată coperta albumului în care pionierii claselor a VII-a au însemnat tot ceea ce au aflat în acțiunea întreprinsă de ei.

Fotografia

Despre eroi, despre cei ce au luptat și s-au jertfit pentru ca voi să vă puteți naște într-o țară liberă, despre comuniști s-au scris multe cărți. Dar lîngă tine sînt și urmele acestor lupte. O casă, o stradă, un zid, fiecare vorbește despre luptă, despre suferințe și izbînzi.

Într-o dimineață, **pionierii din clasa a VI-a** s-au fotografiat în dreptul plăcii comemorative de pe zidul școlii lor. Apoi fotografia, împreună cu cîteva rînduri, au fost trecute în caietul grupei. **Pionierii din clasa a V-a** au pregătit un frumos program artistic închinat eroicelor lupte ale ceferiștilor și petroliștilor din 1933, pe care l-au prezentat în fața muncitorilor petroliști de la Rafinăria 3 Teleajen, unde, cu 30 de ani în urmă, a curs sîngele greviștilor. Vizitînd Muzeul de Istorie a Partidului de la Palatul Culturii din Ploiești, **pionierii claselor a VII-a** au aflat lucruri noi despre luptele petroliștilor. De la această întîmplare cu fotografia, pionierii au hotărît să ia în grija lor plăcile comemorative la care, în zilele de sărbătoare, să se organizeze, cu cei mai buni pionieri, gărzi de onoare, depuneri de flori.

Așa s-a născut în unitate acțiunea de cercetare a trecutului de luptă al partidului nostru.

Trei drumuri

Orașul Ploiești are astăzi aspectul modern al tuturor orașelor patriei noastre. În plin centrul orașului, pe zidurile unor locuințe, în curțile rafinăriilor, pe străzi te privesc plăci albe de marmură. Textele de pe ele vorbesc, în cuvinte simple, despre trecutul de luptă al poporului nostru, sub conducerea partidului, împotriva mizeriei și exploatării. Și ele capătă, pentru noi, cei de azi, valoarea amintirilor mereu prezente, mereu vii. **Pionierii claselor a VII-a** s-au împărțit în mai multe grupuri și au hotărît să cerceteze toate plăcile comemorative din oraș.

Pe strada Tudor Vladimirescu, pionierii **Cîrcioagă Teodora, Antohi Lina și Toma Liviu** au văzut casa în care a trăit Ștefan N. Gheorghiu, luptător pentru fericirea poporului, pentru libertate și socialism.

Al doilea grup format din **Stoica Georgeta, Drusezesz Monica, Baron Hortensia** au poposit în centrul orașului. Construcțiile noi, moderne, blocurile înalte, cinematograful panoramic, tabloul zilnic cu care ei sînt atît de obișnuiți, dovedesc ce înfăptuiri poate realiza un popor liber, stăpîn pe soarta sa. În centrul tuturor acestor construcții o placă ne amintește că: **„Aici, în acest loc a fost casa unde în zilele de 3—4 octombrie 1922 în condițiile teroarei burghezo-moșierești s-a ținut semilegal Congresul al II-lea al Partidului Comunist Romîn"**.

Tot ceea ce află pionierii își consemnează cu atenție și grijă.

Am mers cu un astfel de grup. Pe zidul Școlii de 8 ani nr. 21, se află o placă pe care de multe ori pionierii aceștia au citit: **„Pe această stradă la 1 februarie 1933 muncitorii din Ploiești luptînd sub conducerea P.C.R. împotriva exploatării, pentru pace și libertate, au înfruntat poliția și armata burghezo-moșierească, reușind să obțină eliberarea tovarășilor arestați"**. Peste drum de școala lor este acum Teatrul de Stat. În aceeași clădire, în trecut era localul poliției. Ducîndu-se la fosta Rafinărie Romîno-Americană pionierii au aflat că la 31 ianuarie 1933 muncitorii de aici au intrat în grevă. După arestarea delegației de muncitori, (datorită unei manevre a Direcției în complicitate cu poliția) coloanele de muncitori masați pe străzile din jurul chesturii poliției, unde erau duși tovarășii arestați, au dat lupte de stradă. Fiecare amănunt este notat. Fiecare scenă trebuie povestită cît mai exact în albumul închinat acestor lupte.

Invitatul pionierilor

Nu trecuse mult timp de cînd acțiunea pionierească de cercetare a trecutului de luptă al partidului nostru își găsise prieteni în întreaga unitate și copiii aflaseră o mulțime de lucruri. Cunoșteau acum etapă cu etapă desfășurarea eroicelor lupte din februarie 1933. **„Să organizăm o discuție despre tot ce am aflat. Să împărtășim tuturor colegilor noștri cele ce știm"** — a fost ideea unui pionier. **„Să invităm la adunarea noastră și pe tovarășul Liblich Aurel, Directorul Rafinăriei nr. 9 I"** a venit alt pionier cu ideea.

Prietenos și apropiat de copii, tovarășul Liblich le povestește cu plăcere. El le spune despre cele 3 336 de apartamente, despre cele trei școli medii și patru școli de 8 ani construite toate în ultimii ani în orașul Ploiești. Ele sînt dovada că lupta comuniștilor a izbîndit, trăiește în viața noastră nouă.

Acțiunea continuă

Da! Ea nu s-a terminat o dată cu ultima filă din frumosul lor album în care au fost însemnate toate cîte le-au aflat pionierii în munca lor. Ea continuă, este tradiția frumoasă și dragă a unității. Și dacă acum, la ea au participat doar pionierii claselor a VII-a, activul pionieresc nou ales și-a propus extinderea ei în toate detașamentele unității. Detașamentul claselor a VI-a și-a propus să organizeze o adunare bine pregătită pe această temă la care să invite și pionierii și elevii mai mici.

Redacția noastră apreciază că acțiunea pionierilor de la Școala de 8 ani nr. 21 este bună, educativă. Recomandăm și altor active pionierești din țară să înscrie în programele de activități astfel de acțiuni frumoase, cu caracter permanent, menite să facă și mai bine cunoscută copiilor lupta și munca oamenilor muncii din țara noastră sub conducerea partidului.

ELENA SKIBINSKY

TOAMNA PRIN ȘCOLI

Toamna și-a pus hainele ei colorate. Împreună, am pornit prin țară și am poposit la Școala de 8 ani nr. 2 din Sebeș, regiunea Hunedoara.

În curtea școlii, într-o recreație, un grup de fete făceau curat (foto 1).

— Cine sînt ele? m-a întrebat Toamna.

— Pioniere, vezi bine! i-am răspuns.

— Și ce fac? m-a mai întrebat ea.

— Își adună frunzele, pe care tu, din... neaten împrăștii pretutindeni!

Scînteia pionierului

RECOMANDA

pionierilor de la Şcoala de 8 ani din comuna Movilița, regiunea București...

...să fie mai consecvenți în îndeplinirea activităților pe care și le propun. De exemplu, ar fi bine să-și amintească de stupul părăsit. Dar să vedem despre ce e vorba.

... La început, a fost mare bucurie. Copiii înconjuraseră stupul din curtea școlii :

— Ce de albine ! Unele vin, altele pleacă !...

— Aduc polen !...

— Fac miere !...

Timpul a trecut și stupul a devenit ceva obișnuit. Acum ii mai dădeau roată doar școlarii din clasele mici, dar peste o vreme nu i-a mai interesat nici pe ei. În vremea asta, albinele lucrau. Dar s-a întîmplat ceva neplăcut. Matca a pierit și albinele, rămase fără nici un căpătîi, au devenit, cum se spune, un roi bezmetic. Era o împrejurare în care pionierii puteau interveni, fie procurînd altă matcă, fie alt roi cu matca lui. Dar nimeni nu s-a grăbit. Roiul s-a distrus, iar stupul a fost părăsit într-o magazie, unde stă de un an, visînd, săracul, că, odată, demult, avusese și el niște albine !

Ce e de făcut ? Răspunsul e simplu : atunci cînd starea timpului va permite, pionierii trebuie să scoată stupul la soare, să procure un roi și să reînceapă acțiunea. Ei merg deseori pe la prisaca gospodăriei colective. Dacă își vor exprima dorința, copiii vor primi sprijin chiar de la tovarășii de acolo, apicultori cu experiență, care îi vor ajuta !

Azi e zi de sărbătoare

S-au trezit mai devreme ca de obicei. Și-au pus bluzele albe, și-au luat repede ghiozdanele pregătite de cu seară și s-au îndreptat spre școala lor, Școala medie nr. 7 „I. L. Caragiale" din București. Ajunși, elevii clasei a III-a A s-au așezat cuminți în bănci în așteptarea începerii orelor.

La un moment dat li s-a părut că ceasornicul stă pe loc, că tovarășa învățătoare întîrzie. Dar orele au început ca întotdeauna la timp, plăcute ,antrenante, vesele.

După terminarea lor te așteptai să-i vezi pe elevii clasei a III-a A grăbindu-se spre casă. Nici unul însă n-a părăsit clasa.

Un băiețel a deschis ferestrele mari, cîteva fetițe au adus o față de masă roșie și au împodobit-o cu cele mai frumoase flori de toamnă...

Pe un rînd de bănci, mai retrași, am zărit patru fetițe și doi băieți își revedeau angajamentele scrise citeț, cu desene viu colorate.

Pe urmă, pionierii s-au adunat în careu. A fost adus drapelul unității. Cîteva clipe, și gîndurile viitorilor pionieri, rostite laolaltă le-au înflăcărat fețele, le-au umplut inimile de bucurie. La îndemnul tovarășului instructor : „Pionieri, primiți în rîndurile voastre pe noii pionieri", cei 6 copii au fost înconjurați cu prietenie de colegii lor.

Glasurile celor 6 noi pionieri — Bumbac Cristina, Liliana Nuțu, Ștefan Ion, Macicașu Rodica, Török Valeriu și Ștefaniu Emilia s-au contopit apoi cu vocile celorlalți pionieri care au intonat solemn „Azi e zi de sărbătoare".

MARTA CUIBUȘ

Intr-o dimineață la camera pionierilor

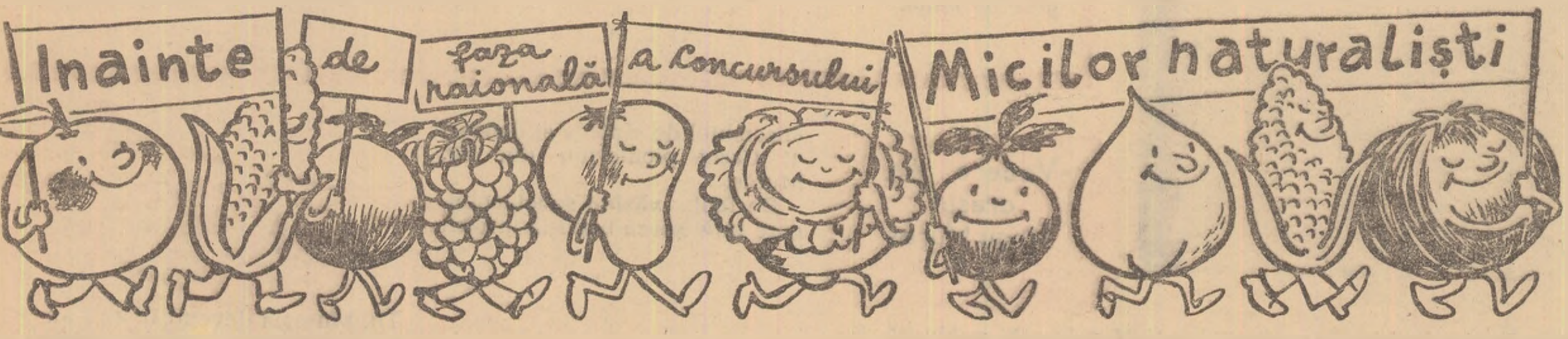
E frumos la camera pionierilor, dar cînd ai numai nouă ani și ești pionier abia de cîteva săptămîni ți se pare că în încăperea aceasta a coborît însuși soarele ! Strălucește drapelul unității, strălucesc steagurile detașamentelor, strălucesc goarnele așezate pe stativ.

Noii pionieri din clasa a III-a a Școlii de 8 ani nr. 1 din Onești au venit deunăzi la camera pionierilor s-o întrebe pe tovarășa instructoare superioară cum se alcătuiește un jurnal de detașament. Fotoreporterul nostru a fost de față și a declanșat obiectivul chiar în clipa în care noii pionieri răsfoiau jurnalele detașamentelor mai mari. Ei au aflat de aici cum cei dintr-a V-a s-au pregătit pentru distincțiile pionierești, cum cei dintr-a VII-a au ținut o adunare pe tema „Frumoasă ești, patria mea", cum Fodor Maria dintr-a VI-a l-a ajutat la învățătură pe Andronache Vasile...

— Iată, așa va trebui să arate și jurnalul detașamentului vostru, spune tovarășa instructoare.

Cu siguranță că așa se va întîmpla, mai cu seamă că pionierii din clasa a III-a au luat aminte nu atît la... caligrafia jurnalelor văzute cît, mai ales, la acțiunile despre care se povestea acolo ! Dacă și ei vor organiza acțiuni la fel de frumoase, cu siguranță că și în jurnalul lor de detașament vom avea ce citi !

DINU ALEXANDRESCU

Micii naturaliști din comuna Padea, raionul Segarcea sînt cunoscuți de mulți pionieri din raion pentru hărnicia lor. Și colectiviștii din comună nu au decît cuvinte de laudă pentru ei. Asta pe bună dreptate. Ei se mîndresc cu tînăra livadă de caiși ce se întinde pe o suprafață de peste 20 de hectare. La plantarea și îngrijirea ei au participat și micii naturaliști de la școala din comună. Împreună cu tovarășul profesor Gheorghe Costăchescu au făcut numeroase observații asupra creșterii și comportării caisului pe terenurile în pantă. Căci trebuie să știți, întreaga suprafață plantată cu caiși se află pe un asemenea teren.

La faza raională a concursului micilor naturaliști ei nu vor aduce însă din fructele obținute căci... caisele au trecut de mult, dar vor aduce la cunoștință și celorlalți colegi ai lor din raion prețioasele observații făcute asupra creșterii caisului în condițiile de pantă.

★

Frumoase rezultate au obținut în acest an și micii naturaliști din comuna Ivești, raionul Galați.

Cel mai mult i-a preocupat cultivarea soiului de roșii Bizon 10, polenizarea artificială a gutuiului cu soiul de măr parmen auriu și cultivarea porumbului hibrid 306. La faza raională a micilor naturaliști vor prezenta produsele obținute. Dintr-un singur bob de porumb hibrid ei au obținut 4 000 de boabe, gutuiul a dat fructe de cca 400 grame bucata, iar roșiile Bizon 10 — au dat niște roșii frumoase, netede, rezistente la transport. Tot la concurs ei vor aduce și cele mai frumoase exemplare de legume și zarzavaturi pe care le-au obținut de pe lotul școlar, precum și noua colecție de soluri și semințe pe care le-au alcătuit în acest an.

De pe lotul cultivat cu porumb hibrid, micii naturaliști din comuna Ciumeghiu, raionul Salonta, au obținut anul acesta o producție de peste 5 000 de kg porumb știuleți la hectar. Dar nu numai la porumb au obținut rezultate frumoase. În acest an pionierii au altoit un mare număr de butași de viță sălbatică cu altoi de soiuri alese. La faza raională a concursului micilor naturaliști, ei au hotărît să vorbească și despre viitoarea lor... plantație cu viță de vie.

E. ROȘCA

i-am pornit-o în urma unui grup mare de pionieri din ele a V-a, a VI-a și a VII-a. Cînd s-au oprit ei, la G.A.C. ş Alba — ne-am oprit și noi.

poi, acești 300 de pionieri — căci atîția au fost — s-au cat să dea ajutor colectiviștilor la strîngerea recoltei (foto Dar ei au mai fost și în gospodăriile de stat din Petrești ebeș. Și, pretutindeni, au dovedit hărnicie.

Toamna era mîndră. Bogățiile ei le cunoșteau toți pionierii!

— Dar ei ce fac? mă întrebă Toamna arătîndu-mi niște pionieri care cărau niște lemne (foto 3).

—Stivuiesc lemnele pentru la iarnă, cînd o să fie ger și zăpadă.

— Și aici îmi place, e veselie — s-a bucurat Toamna, văzîndu-i pe copiii adunați de un joc pionieresc, într-o recreație (foto 4).

EUGEN FRUNZĂ

„Cine știe, cîștigă"

Un răspuns pe săptămînă

De cîte ori n-am ascultat cu plăcere răspunsurile elevilor la concursurile „Cine știe, cîștigă!" Asemenea concursuri se desfășoară peste tot în școlile din țara noastră. Iată și o scrisoare în care e vorba de concursul organizat recent în Școala de 8 ani „Emilia Irza" din București. Autoarea scrisorii este Bojoi Elena din clasa a IV-a C.

Dragă Lenuța, mi-a părut bine după ce am deschis plicul tău, fiindcă am putut constata că ai un scris foarte frumos, curat și citeț. De cîte ori văd un asemenea scris, parcă văd în spatele lui un om harnic, ordonat și conștiincios. Mă uit la rîndurile atît de grijuliu așternute pe hîrtie și îmi zic: „Iată, acesta va fi un om de nădejde, un cetățean destoinic al patriei noastre!" Scrisul frumos nu vine de la sine, ci se cîștigă prin silință. Desigur, nu e destul să scrii caligrafic ca să fii un elev bun, însă și caligrafia este un lucru important. Și e păcat că mai sînt destui elevi lăsători în această privință.

Dar nu despre asta vreau să-ți vorbesc în rîndurile ce urmează, ci chiar de concursul „Cine știe, cîștigă!"

Nu știu dacă te-ai gîndit vreodată ce tîlc are denumirea acestui concurs. După cum ne informezi în scrisoarea ta, concursul vostru a fost cîștigat de pioniera Petre Mariana, reprezentanta clasei a IV-a C. Ne mai scrii că „la sfîrșit, colegii au felicitat-o zgomotos, iar tovarășa învățătoare Georgeta Zara a sărutat-o pe frunte în semn de apreciere și de îndemn la învățătură pentru toți elevii".

Într-adevăr, Mariana merita felicitările voastre și sărutul tovarășei învățătoare. Transmite-i, te rog, și din partea mea, o strîngere de mînă.

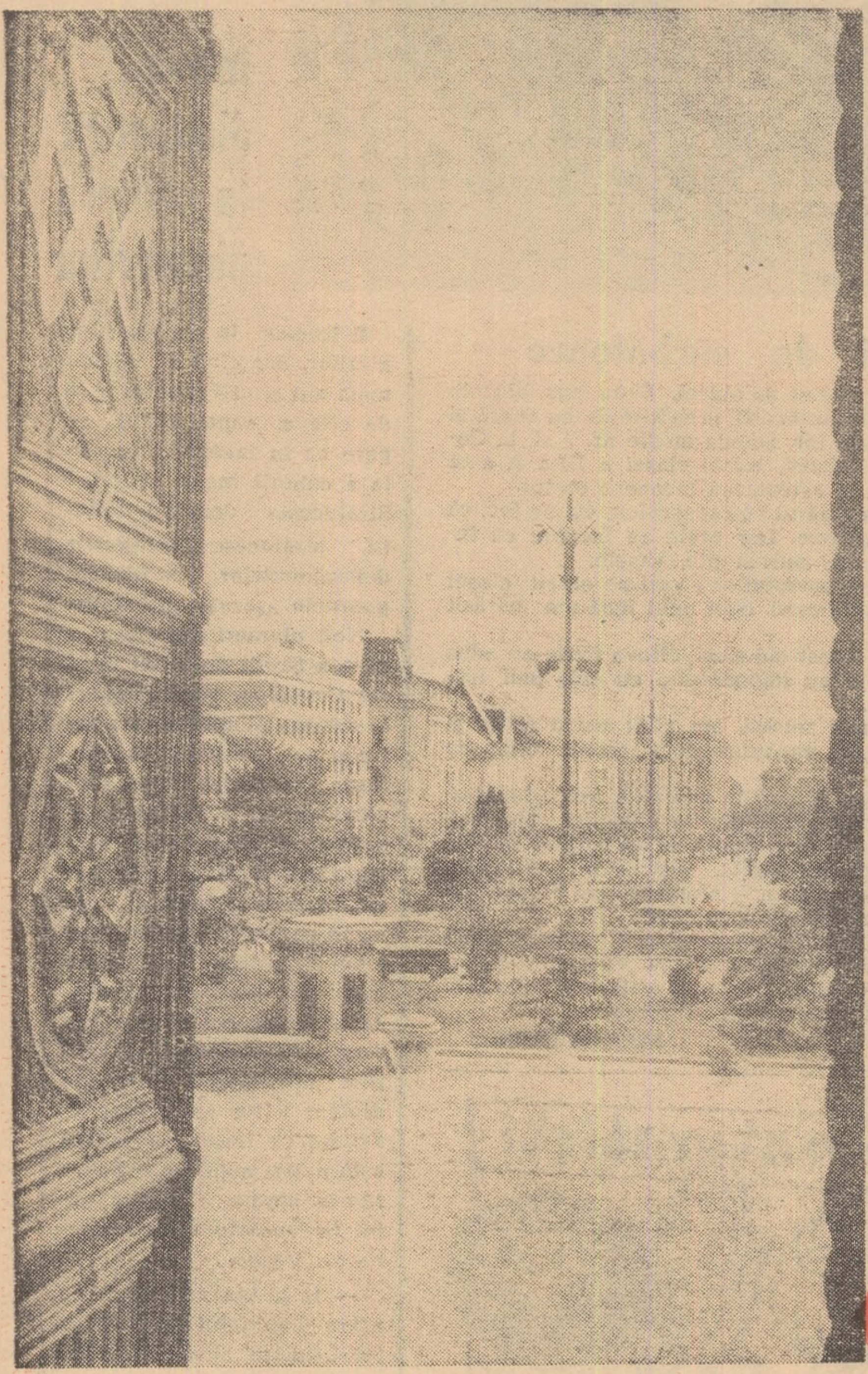
La urma urmei, cine și ce cîștigă la aceste concursuri? Felicitările colegilor sînt foarte plăcute, dar ele nu sînt cea mai mare răsplată a cîștigului. Nu aplauzele sînt cel mai însemnat lucru pe care l-a cucerit Mariana și atîția alți cîștigători de concursuri.

De fapt, cine știe, acela cîștigă o adevărată comoară, care îi va fi de folos toată viața. Este vorba de o mulțime de cunoștințe dobîndite prin învățătură și care intră în zestrea ta de om și cetățean al patriei socialiste. Peste ani, cînd vei fi mare aceste cunoștințe vor fi prietenii tăi cei mai buni, îți vor arăta drumul în viață, te vor ajuta la tot pasul, te vor sălta mereu, mai sus, pe trepte mai înalte în profesiunea ta, îți vor dărui roade minunate ca și pomii tineri, răsădiți și îngrijiți de un grădinar vrednic, care dau pînă la urmă fructe de aur.

Acesta e cîștigul cel adevărat și răsplata pe o viață întreagă. Firește că aplauzele colegilor îi bucură inima Marianei și sărutul învățătoarei e un semn duios al dragostei și prețuirii. Ele îi dau aripi să învețe și mai bine în viitor. Iar exemplul ei e de mare preț pentru toți elevii. Dar cîștigul cel mai trainic sînt înseși cunoștințele pe care le-a dobîndit și care au făcut-o să cucerească locul întîi la concurs. Aceste cunoștințe cer mereu altele și, temeinic însușite, vor luci ca stelele nestinse pe bolta vieții, an de an, pînă la adînci bătrînețe.

Așadar, dragă Lenuță, îndeamnă-i pe to[ți] colegii tăi să învețe în așa fel încît să poată spune: „Am știut și am cîștigat!"

Îți doresc sănătate și s-auzim de bine.

Vedere din orașul Tîrgu Mureș

Orașul de pe Mureș

Uzina albă

Cînd vii cu avionul la Tîrgu Mureș, zărești de departe brîul de apă al Mureșului, încingînd orașul pe la mijloc, cu luciri de briliante. Și ți se mai înfățișează privirilor, încă din primele clipe, siluetele noi-nouțe, în culori pastelate, ale fabricii de zahăr de curînd modernizată, de pe porțile căreia au ieșit primele cantități de zahăr în septembrie.

De treci pragul fabricii, impresia este însă și mai puternică. Neonul, ca și lumina zilei pătrunzînd printr-un uriaș perete de sticlă, îmbracă totul într-o culoare liniștită, albă.

Operatorul de la tabloul de comandă descifrează mersul, automat, al lucrărilor, în clipirea discretă a becurilor roșii ca focul sau albastre.

Doi oameni, îmbrăcați și ei în halate imaculate, urmăresc cu atenție dulceața smulsă sfeclei și captată îndărătul zidurilor de metal ale unor cazane enorme.

— Ei, ce zici! spune Petre Nemeș, răsucind robinetul fixat în peretele cazanului și lăsînd să curgă cîteva picături de licoare cafenie, pe o bucată de sticlă, pe care o ridică în lumina unui bec.

— Au început să apară cristalele! răspunde omul de alături, Petru Ugran, zărind steluțele de zahăr.

Aci, în sala numită „vacum", zahărul abia-l deslușești în zeama fluidă, fierbînd în cazane ca dulceața pe foc. De cobori însă treptele, jos, dincolo de sala mașinilor centrifuge, îi simți aroma în aer, totul sclipește de prezența cristalelor albe, adunate șuvoi în palmele sacilor. Zahăr curat, ca o ninsoare imaculată, sclipitoare...

Flori de piatră

Nota de înnoire cu neprețuitele flori de piatră, ale blocurilor de locuit, caracteristică tuturor orașelor noastre, o întîlnești și în Tg. Mureș. Complet refăcut, centrul orașului a căpătat o altă înfățișare, elegantă. Cartierele mărginașe, în trecut maidane sau îngrămădiri de cocioabe cufundate în întuneric, cunosc astăzi simetria luminoasă a zecilor de blocuri noi, moderne.

— Numai în ultimul timp au fost date în folosință circa patru sute de noi apartamente, ne-a informat arhitectul șef Ion Gabor. Apoi, la cele două școli noi, cu cîte șaisprezece clase fiecare, construite anul trecut, s-au mai adăugat în toamna aceasta încă două, precum și noul local al grupului școlar comercial, iar foarte de curînd pentru studenți a fost construită o nouă cantină. Cît privește stilul noilor construcții s-a căutat ca acesta să fie armonizat cu cel al clădirilor din jur. De remarcat acoperișurile scunde, placate cu țiglă colorată, smălțuită, întruchipînd motive populare.

Drumul poeților

Tîrgu Mureș are o bogată tradiție istorică și culturală. Aici a trăit și a lucrat Bolyai Janoș, matematician cu renume mondial. Nu departe de piața care-i poartă numele, se deosebește prin stilul său biblioteca Teleki, monument istoric de valoare, care adăpostește multe cărți rare, dintre care și cîteva exemplare unice. Aici, în acest oraș a trăit și a luptat o vreme Avram Iancu, unul dintre conducătorii revoluției de la 1848 din Transilvania.

Pe străzile orașului de demult, și-au purtat pașii doi mari poeți. O placă memorială consemnează: „Așezatu-sa această placă... întru amintirea popasului făcut în vara anului 1866... de marele nostru poet Mihail Eminescu, în trecerea prin Tîrgu Mureș"...

Eminescu avea pe atunci 16 ani...

O casă veche amintește, de asemenea, de una din zilele anului 1849, cînd poetul maghiar Petöfi Sandor s-a odihnit în pragul ei, poposind în trecere spre Sighișoara...

„Poarta de aur"...

Așa se numește spectacolul muzical-coregrafic, pregătit de ansamblul de cîntece și dansuri al Casei pionierilor din Tg. Mureș.

De fapt, văzînd spectacolul, care înfățișează bucuria intrării în organizația de pionieri, te gîndești la copiii pe care i-ai întîlnit. La Nistor Elena, Balog Ileana sau Takacs Ildico, care au învățat aci să transpună culorile peisajului mureșan în cusături populare, de o rară frumusețe. La Niclea Adrian sau Barabaș Sandor, iscusiți constructori de aparate de radio cu galenă. La Truță Alexandru și Demeter Iosif, care știu să modeleze și să lanseze în văzduh sprințare aparate de zbor. Te gîndești la posibilitățile multiple de dezvoltare pe care le au copiii prin grija părintească a partidului, la bogata viață pionierească — poartă de aur a copilăriei fericite.

AL. DINU IFRIM

Tg. Mureș a devenit în anii puterii populare centru studențesc. **În fotografie:** aspect din activitatea practica a studenților de la **Institutul medico-farmaceutic.**

Prietenie

DESCHIDEREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI AGROZOOTEHNIC

Peste cîteva zile se va deschide în toate unitățile agricole socialiste un nou an de învățămînt agrozootehnic, la care vor participa, ca și în anul școlar 1962 — 1963, sute de mii de cursanți. Timp de patru luni, în perioada de iarnă, mii și mii de oameni ai muncii de la sate, organizați în cercuri de diferite specialități și avînd la dispoziție un vast material bibliografic precum și un mare număr de specialiști, vor fi ajutați să folosească pe scară tot mai largă cuceririle științei și tehnicii moderne, în scopul creșterii continue a producției agricole vegetale și animale.

O dată cu aceasta, s-a organizat pregătirea agrozootehnică a elevilor din școlile de cultură generală de la sate, prin predarea obiectului „agricultura", căruia i s-a rezervat un loc de seamă în cadrul procesului de învățămînt.

PREZENȚE ROMÎNEȘTI PESTE HOTARE

La cea de a cincea Expoziție Internațională a cărții, deschisă recent la *Tokio* (JAPONIA), țara noastră participă cu un stand cuprinzînd 250 de volume din domeniul economiei, științei, artei și literaturii.

Creația folclorică romînească se bucură de un binemeritat prestigiu peste hotare. De curînd, Casa de discuri *„Columbia"* din S.U.A. a imprimat pentru ascultătorii săi 33 din cele mai reprezentative creații muzicale folclorice romînești.

În capitala UCRAINEI sovietice — *Kiev* — s-a deschis săptămîna trecută expoziția de grafică a pictorilor romîni Eugen Taru și Vasile Dobrian. Cele peste 120 de lucrări expuse se bucură de mult succes.

MICUȚUL HVAN

— Ai venit la școala, Hvan ?

— Da, domnule.

— Dar taxa ai plătit-o ?

Flămînd, desculț, cu cămașa numai petece, micuțul Hvan stă în fața învățătorului, abătut. Ce-ar putea răspunde ? Sigur că n-a plătit. Părinții lui sînt șomeri. De unde să aibă ei bani pentru taxe și impozite școlare ?

Băiatul a plecat cu lacrimile șiroindu-i pe obraji. Ce să facă ? Încotro s-o apuce ? De bine, de rău, la școală mai găsea printre colegi cîte o coajă de pîine. A încercat să muncească. N-a găsit unde. A cerșit. Dar totul a fost în zadar. După cîteva zile s-a aflat că școlarul Hvan Den a murit de foame. În Coreea de sud, acolo unde stăpînii țării sînt capitaliștii și moșierii, numeroși copii ai oamenilor muncii au aceeași soartă ca micuțul Hvan.

Elevii Școlii nr. 5 din capitala R. D. Germane, desfășoară în timpul liber o bogată activitate cultural - artistică și sportivă.

Iată în fotografie pe cîțiva dintre ei participînd la un concurs sportiv.

Mai mulți elevi ne-au cerut în scrisorile lor să le răspundem la întrebarea :

CARE SÎNT CELE ȘAPTE MONUMENTE ARHITECTONICE ANTICE ?

Numite și „cele șapte minuni ale lumii antice", aceste monumente celebre de arhitectură au reprezentat realizări excepționale ale muncii umane, care depășiseră tot ce se crease pînă atunci, atît sub aspect arhitectural cît și ca valoare artistică. Iată-le, în ordinea cronologică a construirii lor :

PIRAMIDA CEA MARE DE LA GIZEH, atribuită faraonului Keops, este cel mai caracteristic monument al Egiptului antic și singurul din cele șapte monumente care a rămas pînă în zilele noastre.

GRĂDINILE SUSPENDATE DIN BABILON se aflau pe malul fluviului Eufrat, care traversa de la nord la sud vechiul oraș. După unele scrieri vechi, erau construite în terase, care se rezemau pe ziduri de piatră. Sub terasele acoperite cu arbori și plante mirositoare, se aflau amenajate coridoare și camere.

TEMPLUL ARTEMISEI DIN EFES, construit în Asia Mică, avea ca material de construcție marmura albă, precum și lemnul de abanos, cedru și chiparos.

MAUSOLEUL DIN HALICARNAS, monument funerar al regelui Mausol din Halicarnas, a fost primul monument de acest gen, în care se îmbina perfect arhitectura cu sculptura.

STATUIA LUI ZEUS DIN OLIMPIA a fost executată de Fidias, din lemn, aur și fildeș, după tehnica timpului.

FARUL DIN ALEXANDRIA. Se spune că faimoasa și uriașa oglindă concavă, montată în vîrf, avea o dublă proprietate — de a indica apariția la orizont a unui vas și de a incendia corăbiile inamice care ar fi atacat Alexandria.

COLOSUL DIN RODOS era un monument uriaș de bronz, avînd aproximativ înălțimea unei case cu zece etaje.

PLICUL

Reggio Calabria ! Una dintre cele mai frumoase regiuni ale Italiei !...

Soarele răsare direct din mare. Iese trufaș din marea adîncă și poleiește cu razele sale întinsele cîmpii de iasomie. Sînt sute și sute de hectare. Parfumul lor minunat străbate distanțele și îmbălsămează crugul pe zeci de kilometri.

Cîmpurile de smarald numai noaptea și diminețile prind viață. În miez de noapte, mii și mii de femei și copii pătrund în lanurile verzi încărcate de flori palide, albe și gingașe ca fulgii de nea. Iasomia trebuie adunată în aceeași noapte în care înflorește — altminteri se ofilește.

În marginea lanului, Antonio se oprește nehotărît lîngă maică-sa.

— Ce facem, mamă, nu ne-apucăm de lucru ?

— Ba... da... oftează femeia, intrăm acum... Du-te tu înainte, hai !...

La lumina galbenă a lunii Antonio zări fața tristă a mamei. Păși în lan cu inima strînsă — se ivise supraveghetorul — dar tot întrebă :

— Ți-e rău, mamă ? Ești palidă, parcă...

Dar cum femeia nu-i răspunse, Antonio se pierdu în cîmpul de flori ; parfumul dulce de iasomie îl învălui și îl ameți, căci începu să lucreze febril, ca într-o dulce și ucigătoare beție.

...Cînd își aminti de maică-sa, zorii scăpărau încet către răsărit. Privi cîmpul uriaș și zări mulțimea copiilor și a femeilor trebăluind mecanic, ca niște automate, printre flori. Pas de-o mai afla pe măicuța !

Se mîngîie că mai au puțin de lucru și vor pleca acasă și se apucă iar de adunat flori. Apoi se gîndi la cei zece kilometri ce-i aveau de străbătut pînă în sat și se înapoie : dacă tot i-o mai fi rău mamei, cum o s-o duc eu pînă acasă ? Lăsă lucrul și grăbi în marginea lanului, acolo unde o lăsase pe mămica. Dar femeia nu se afla nicăieri și Antonio, speriat, o căută zăpăcit, cu privirea în crîngul din apropiere. I se păru că zărește o siluetă sub un măslin și se repezi într-acolo.

— Mamă ! — strigă el, deosebind acum clar basmaua mamei. Mamă, ce faci acolo ?

Se-apropie și abia atunci își zări mama înălțată puțin pe vîrfuri, și cu mîinile prinse de gît de parcă s-ar fi sufocat și, în disperare, căta să prindă o gură de aer. O frînghie veche spînzura, agățată de-o creangă deasupra capului.

— Mamă !... Mamă, m-auzi ? Ma — mămă !... țipă băiatul prelung, sfîșietor, încît văzduhul răsună parcă multă vreme, repezind peste mare chemarea sa disperată.

Se-adunau oamenii.

O femeie se repezi și scoase lațul de pe gîtul mamei lui Antonio. Apoi, văzînd-o salvată, ridică de jos o hîrtie. Era un plic obișnuit, galben, puțin mototolit.

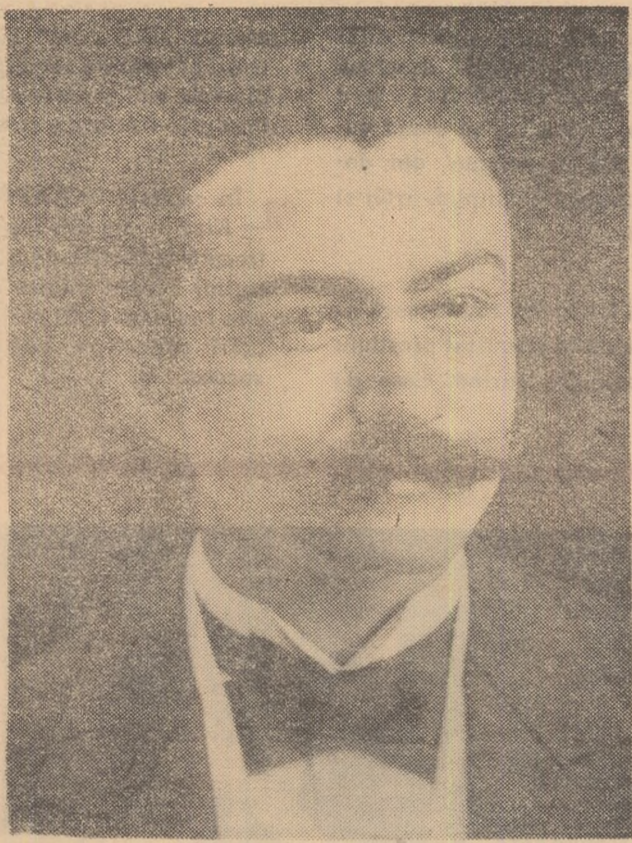
— Ce scrie, ce scrie în el ? — întrebară cîteva glasuri și femeia citi :

— „Prin prezenta, vi se aduce la cunoștință că începînd de mîine sînteți concediată..."

Soarele răsări trufaș direct din mare și lumină dintr-o dată cîmpul uriaș de iasomie pe care mișunau mulțimea de oameni — femei și copii. Începea o nouă zi și se sfîrșea o altă noapte de chin și de muncă.

EMIL EMANOIL

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

Emil Racoviță

La 15 noiembrie 1868 s-a născut savantul romîn Emil Racoviță, speolog cu renume mondial, explorator al Antarcticii

Printre cele mai luminoase figuri ale oamenilor de știință din țara noastră un loc de frunte îl ocupă Emil Racoviță, întemeietorul primului Institut de speologie[1]) din lume și al biospeologiei[2]), curajos explorator al ghețurilor Antarcticii.

Emil Racoviță s-a născut la Iași. Primul lui învățător a fost Ion Creangă. De la el micul Emil a dobîndit primele cunoștințe despre natură, despre oameni și viață. De la Creangă a învățat să iubească și să prețuiască pe truditorii pămîntului, frumusețea și gingășia graiului popular. În liceu a avut ca profesor pe marele naturalist Grigore Cobălcescu, care a avut o mare influență asupra formării viitoare a lui Racoviță. Încă de pe băncile școlii și-a dovedit dragostea pentru știință, căreia avea să-i închine întreaga sa viață.

Plecat la Paris pentru continuarea studiilor universitare, tînărul Racoviță urmează cursurile a trei școli înalte: facultatea de drept, școala de antropologie și științele naturii. Dar dragostea cea mare el a dăruit-o științelor naturii. După numai doi ani de studii, în anul 1891, Racoviță își trece licența în științe naturale reușind primul dintre cei prezenți. Muncind în continuare în laboratoare de cercetări științifice și în stațiuni marine din Franța, unde se făceau cercetări biologice, Emil Racoviță începe publicarea primelor sale rezultate ale cercetărilor care l-au făcut cunoscut ca un talentat zoolog, anatomist și naturalist.

În anul 1896, Racoviță își dă lucrarea de doctorat în științele naturale, pe cînd avea numai 28 de ani. În același an, ca naturalist, el participă la faimoasa expediție antarctică a vasului „Belgica" (1896 - 1899), eveniment de o deosebită însemnătate în viața științifică a lui Racoviță.

Ca participant la această expediție, Racoviță a cercetat flora și fauna antarctică, a studiat viața focilor, balenelor și pinguinilor, a adunat un vast material științific. Rezultatele cercetărilor făcute asupra faunei antarctice sînt cuprinse în 60 de volume. O latură importantă a activității științifice a lui Racoviță este studiul peșterilor.

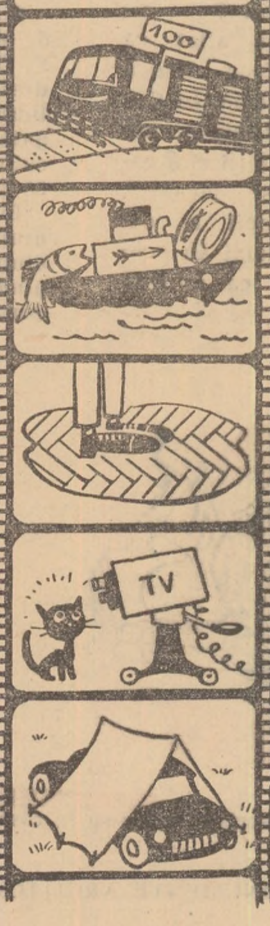
Patriot înflăcărat, după 30 de ani de peregrinări prin țări străine, se întoarce în patrie ca profesor la universitatea din Cluj. O dată cu întoarcerea în țară începe o nouă etapă în activitatea sa. Întemeiază cel dintîi Institut de speologie din lume, Societatea de Științe din Cluj, Buletinul Societății de Științe din Cluj, participă activ la reorganizarea și consolidarea universității clujene. Ca urmare a activității științifice desfășurată de Racoviță, Societatea zoologică a Franței îl alege în anul 1925 președinte de onoare. A fost membru al Academiei Romîne și apoi președintele ei.

Fiu al poporului Emil Racoviță, a deschis un drum nou în istoria științei universale.

M. NEGREA

1) = știința care se ocupă cu studiul peșterilor din toate punctele de vedere.
2) = ramura speologiei care studiază viețătile din peșteri.

Noutăți tehnice

Al 100-lea motor de 2 300 C. P. pentru locomotive Diesel-electrice romînești

La uzinele constructoare de mașini din Reșița s-a realizat zilele acestea cel de-al 100-lea motor de 2 300 C.P., destinat locomotivelor Diesel-electrice romînești. Datorită măsurilor tehnice și organizatorice aplicate, durata ciclului tehnologic de fabricație a celui de-al 100-lea motor Diesel-electric este cu 100 de zile mai mică, comparativ cu cea înregistrată la primele motoare. Totodată, s-au obținut și importante reduceri la prețul de cost.

O fabrică plutitoare

Nu de mult a pornit în cursă peste mări și oceane nava sovietică „Pavel Cebotneaghin", o fabrică plutitoare de conserve de pește, înzestrată cu utilajul cel mai modern.

Fiecare membru al echipajului dispune de una din cele 850 cabine, confortabil mobilate, cu aer condiționat, telefon, radio etc.

O altă parte a spațiului navei este rezervată celor trei secții de producție ale fabricii plutitoare.

Nava are un cinematograf cu 140 de locuri, magazine, oficiu poștal, club, bibliotecă, policlinică precum și depozite spațioase unde se pot păstra cîte 100 000 de lăzi de conserve.

Parchete din plăci fibrolemnoase

Pentru a economisi materialul lemnos folosit la podele sau parchete, Institutul de cercetări pentru plăci fibrolemnoase din Polonia preconizează următoarea metodă: peste beton se aplică fîșii fibrolemnoase, poroase, peste care se lipește cu ciment de caseină, podeaua sau parchetul din plăci fibrolemnoase dure. În felul acesta se obține un parchet durabil, ușor de curățat și cu aspect frumos.

Cameră de televiziune cu infraroșii

În R. D. Germană au fost create camere de televiziune cu raze infraroșii, care pot fi aplicate pe scară largă în producția industrială.

Datorită unei mari sensibilități a razelor infraroșii, cu ajutorul camerei se poate vedea de exemplu, un om într-o încăpere întunecată, sau se poate citi ziarul la lumina unei țigări aprinse, ce se găsește la o distanță de un metru de ziar.

Cort-garaj

În R .S. Cehoslovacă, a fost construit un „cort" care poate fi foarte bine folosit ca garaj. El are o greutate de 25-30 de kilograme și poate fi transportat în portbagajul automobilului.

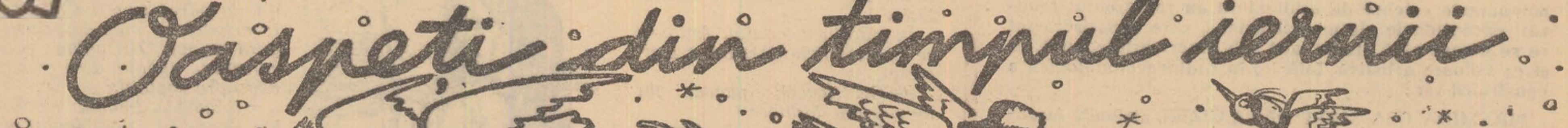
Răspuns la problemele apărute în nr. 43 al „Scînteii pionierului"

1) Cifra de 300 m arată gradul de contractare a liniilor de cale ferată dintre cele două orașe.

2) Cositorul: 400 x 7,3 = 2 920 gr, zincul: 400 x 7,1 = 2 840 gr.

3) Deși tractorul este mai greu decît automobilul, el apasă mai puțin pe pămînt, greutatea lui fiind repartizată pe o suprafață mai mare a șenilelor tractorului; suprafața roților automobilului este mai mică.

Oaspeți din timpul iernii

O dată cu sosirea anotimpului rece, natura începe să se schimbe. Animalele se pregătesc și ele pentru a răzbate prin timpul răcoros. Liliecii se strîng prin podurile caselor sau în scorburile copacilor, pe cînd ursul se pregătește să intre în bîrlog. Hîrciogii și popîndăii și-au făcut rezerve de hrană în hambarele lor subpămîntene... unde sînt asigurate bucatele pe timpul iernii.

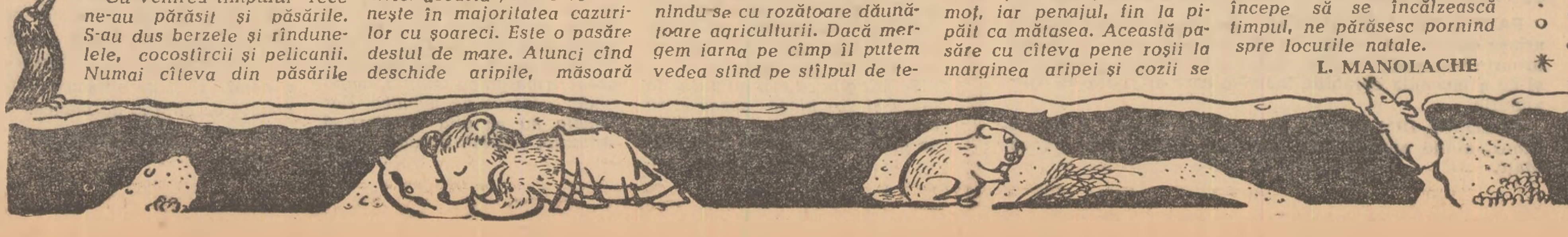
Cu venirea timpului rece ne-au părăsit și păsările. S-au dus berzele și rîndunelele, cocostîrcii și pelicanii. Numai cîteva din păsările cunoscute la noi ne țin tovărășie, și atunci, cînd afară este viscol. Iar noi ne tragem mai la căldură, lîngă sobă. Dar, pe cînd aproape toate păsările ne părăsesc, noi primim și oaspeți. Curios ca tocmai în această perioadă urîtă să primim vizita unor păsări, dar așa este! Din îndepărtatele zone ale tundrei siberiene sosește șorecarul de iarnă. După cum arată și numele, această pasăre se hrănește în majoritatea cazurilor cu șoareci. Este o pasăre destul de mare. Atunci cînd deschide aripile, măsoară peste 1 m. Culoarea generală este maronie, mai deschisă pe piept. Are un cioc încovoiat, ca orice pasăre răpitoare, iar picioarele îi sînt acoperite cu pene pînă în dreptul ghearelor. De unde i se trage și denumirea de șorecar încălțat. În această perioadă rece, șorecarul încălțat ajunge pînă în țara noastră, unde este mai cald decît în țara lui de baștină. Pentru noi este o pasăre foarte folositoare, hrănindu-se cu rozătoare dăunătoare agriculturii. Dacă mergem iarna pe cîmp îl putem vedea stînd pe stîlpul de telegraf sau pe vreo grămadă de pietre de unde observă mișcarea șoarecilor de cîmp, pe care îi prinde aproape fără să dea greș.

Dacă trecem iarna prin parc, uneori putem observa niște păsări pe care nu le-am întîlnit niciodată vara. Sînt păsări care ne vizitează în perioada anotimpului rece. Sînt foarte frumoase — una din cele mai frumoase păsări de pe meleagurile noastre. Pe creștetul capului are un moț, iar penajul, fin la pipăit ca mătasea. Această pasăre cu cîteva pene roșii la marginea aripei și cozii se numește mătăsar. Nu ne vizitează în fiecare an, ci la perioade mai mari sau mai mici de timp, în funcție de mersul vremii.

În Delta Dunării, mai primim vizita unor păsări ce vin tocmai din nordul îndepărtat, sînt rațele de gheață, sau tot în Deltă mai apar lebede, care în cursul verii nu și-au făcut apariția.

Așadar, și în această perioadă friguroasă, primim oaspeți, care, primăvara cînd începe să se încălzească timpul, ne părăsesc pornind spre locurile natale.

L. MANOLACHE

Vești de la corespondenți

6 328 KG DE FIER VECHI au strîns și predat de la începutul anului și pînă acum, pionierii Școlii de 8 ani din comuna Pitaru, raionul Titu. Acțiunea continuă.

*

ÎN TIMPUL PRACTICII AGRICOLE pionierii de la Școala de 8 ani din comuna Sarinasuf, raionul Tulcea au ajutat la culesul și căratul porumbului de pe o suprafață de peste 20 de hectare. Tot în zilele de practică pionierii au ajutat la recoltatul cartofilor, tăiatul măturilor și al tulpinelor de floarea-soarelui.

*

ZILELE RĂCOROASE DE TOAMNĂ au sosit. Nu peste multă vreme va cădea și prima zăpadă. Pentru a ocroti tînăra livadă de frig și de pericolul rozătoarelor, pionierii Școlii de 8 ani din comuna Bălcești, raionul Rm. Vîlcea au ajutat la înfășuratul tulpinelor de puieți cu paie și hîrtie.

(După scrisorile primite de la pionierii **ION ANA, CREANGĂ FLOREA, ION CONSTANȚA**)

Rodica de vorbă cu cititorii

Sînt fericită că prietenii mei, pionierii, îmi scriu ca de obicei. Le citesc scrisorile venite din toate colțurile țării. Mă aplec asupra fiecăreia, așa cum mă aplec asupra cărților mele atunci cînd îmi pregătesc temele.

Iată, am în fața mea un teanc de scrisori din rîndurile cărora mă salută primele note bune primite la învățătură. Și mă bucur de parcă ar fi notele mele. „Colegii mei, Chirilă Vasile, Rus Augustin, Sterpan Constantin și alții au numai note de 9 și 10. Și eu am șase note de 10, îmi scrie Petromăneanțu Iosif din clasa a III-a de la Școala nr. 9 din comuna Jucul de Jos, regiunea Cluj. Vrem să avem o clasă fruntașă la învățătură. Am scris și cîteva versuri"...

Ce aș putea să-ți urez mai mult, dragă prietene, decît succes în obținerea notelor bune și în scrierea versurilor!

...„Vreau să termin anul școlar, ca și în ceilalți ani cu note bune, îmi scrie Dulgheru Paraschiva de la Școala de 8 ani din comuna Gostavăț, regiunea Oltenia. În curînd vom avea alegerile. Colegii mei s-au gîndit de pe acum să mă propună președintă de unitate. Voi căuta să merit încrederea lor. Și printre alte acțiuni frumoase pe care le întreprind în organizația noastră, îmi ajut colegii rămași în urmă la învățătură".

Sînt sigură, dragă Paraschiva, că nu îți vei dezamăgi nici o clipă colegii și că veștile pe care mi le vei trimite de acum înainte vor fi tot atît de frumoase.

Dar, iată și o scrisoare care începe așa: „Printre primele note mari s-au strecurat în catalog și cîteva note de 4, nepoftite de nimeni. Cum s-ar spune, carul s-a stricat, și pînă să-l reparăm mai trebuie să treacă multă vreme... Și la stricarea lui au contribuit Radu Iuliu, Verde Viorel, Moraru Ion. Ce părere ai? mă întreabă Breban Ștefan din clasa a VII-a, de la Școala de 8 ani din comuna Lipău, regiunea Maramureș. „Ei nu fac cinste nici clasei noastre, nici școlii"...

Voi ce părere aveți, dragi prieteni, cum credeți că trebuie reparat „carul" de care îmi vorbea Ștefan?

RODICA

SPORT

În așteptarea primei zăpezi

E o toamnă lungă, însorită, dar calendarul sportiv ne previne că nu peste multe săptămîni s-ar putea ca locul frunzelor galbene de pe cărări să-l ia fulgii de zăpadă, iar mingea de fotbal și pantofii de atletism să cedeze săniuței și schiurilor.

La Școala de 8 ani din Bran, regiunea Brașov copiii cercetează din ce în ce mai des cețurile care plutesc pe munți. „Oare cînd o să ningă?" se întreabă ei, cu gîndul la schiuri. Acest sport e tradițional prin partea locului, iar cele 200 de perechi de schiuri cu care e dotată școala ne dovedesc că viitorii campioni iau... startul încă de la vîrsta de 10-11 ani!

Să vedem cum s-au gîndit să desfășoare în acest an pionierii de aici activitatea sportivă de iarnă. Iată cîteva amănunte:

- Se vor desfășura *concursuri pe clase, pe școală și, în cele din urmă, o „finală"* la care vor participa toate școlile din comună.
- Se vor organiza *ștafete combinate pe schiuri* (slalom-fond-coborîre) în care vor fi incluse și probleme de orientare.
- Se va organiza participarea elevilor la *probele de săniuș și schiuri* din cadrul concursului pentru *„Insigna de polisportiv"* și al *Spartachiadei de iarnă a tineretului.*
- La *gazeta de perete a unității* va apare o rubrică specială, care va urmări îndeaproape activitatea sportivă din școală.

Le urăm micilor schiori din Bran succes și... zăpadă bună!

Cu ce a greșit Constantin?

Elevul Păuna Constantin din clasa a VII-a A se numără printre cei mai talentați fotbaliști de la Școala medie din Segarcea. De multe ori prezența lui pe teren face ca echipa să părăsească terenul învingătoare. Dar oare Constantin e tot mereu la înălțimea încrederii acordate de întreaga echipă? Ia să vedem cu ce a greșit Constantin în întîlnirea cu reprezentanții Școlii de 8 ani din comuna Belcinu.

Dacă în prima parte a meciului cursele lui au semănat panică în rîndurile adversarilor, dacă a practicat un joc colectiv creînd foarte multe faze de gol, (iar la capătul unei asemenea curse spectaculoase a înscris imparabil sus la „păianjen") nu la fel s-a comportat și în partea a doua a întîlnirii.

Cînd fotbaliștii din Belcinu au înscris de două ori,

Constantin s-a descurajat, a început să folosească prea multe driblinguri, să șuteze la poartă din unghiuri dificile, cînd foarte bine putea să-i lanseze pe unii din coechipierii săi care ar fi putut înscrie nestingheriți. Mai mult, cînd cei din Belcinu erau în acțiuni ofensive, el a început să joace și mai slab, îngîmfat, și nemaiavînd încredere în forțele lui și în forța colectivului a comis încă un act nesportiv: a părăsit terenul! În cele din urmă echipa a pierdut la scorul de 2-4, contribuind chiar el la această înfrîngere.

Sînt sigur că dacă Constantin va fi ajutat și mai mult de întreaga echipă să înțeleagă ce înseamnă forța de joc a colectivului și să se pună la punct cu disciplina, el poate deveni un jucător valoros întrucît e un fotbalist cu oarecare talent și fantezie.

NICOLAE BULGARU

SPARTACHIADA DE IARNĂ A TINERETULUI

La 15 noiembrie 1963 se va da startul într-o nouă ediție a Spartachiadei de iarnă a tineretului, ediția 1963-1964. Așteptată cu deosebit interes, actuala ediție oferă iubitorilor de sport posibilitatea de a se întrece, timp de mai bine de trei luni de zile, în numeroase competiții organizate la 11 ramuri sportive printre care: gimnastică, patinaj, șah, săniuțe, schi, tenis de masă, cros, trîntă și altele. Competiția este deschisă tuturor tinerilor de la vîrsta de 14 ani în sus. Se face însă excepție — la *săniuțe*, unde participarea este admisă începînd de la vîrsta de 10 ani, la *schi* de la 12 ani și la *patinaj* unde tinerii și tinerele vor putea să participe începînd de la vîrsta de 13 ani.

Și acum, dragi copii, cîteva indicații cu privire la probele la care este deschisă participarea voastră. *Săniuțe:* Concursurile vor fi organizate cu săniuțe de una sau două persoane. *Patinaj:* Întrecerile vor fi organizate pe 3 categorii de vîrstă. La categoria 13-14 ani, atît băieții cît și fetele vor avea de parcurs 300 de m. *Schi:* Categoria de vîrstă: 12-15 ani (băieți și fete). Proba: Fond și slalom (coborîrea cu porți). Distanța: fond 2 000 de m și slalom 200 m cu 6 porți.

Povestire de **Aurel Weiss**
Desen de Done Stan

CANTONUL PĂRĂSIT

Cînd Ștefăniță își reveni din uluială, își dădu seama că e purtat aproape pe sus, printre tufișurile care, din cînd în cînd îi zgîriau fața, mîinile, picioarele desculțe. O mînă puternică îl ținea de ceafă ca pe un pisoi, iar o voce groasă murmura într-una:

— Să nu scoți un cuvînt bă, că...

Pesemne că aceeași matahală care îl ținea îl și bătuse. Pe Ștefăniță îl durea undeva în cap și simțea pe lîngă ureche un firicel cald de sînge ce i se scurgea apoi pe gît, în cămașă. În afară de asta își amintea acum și de o pereche de palme care îl făcuseră să vadă stele verzi.

În față, în spate, auzea șoapte slabe. Uneori i se părea că aude pîrîit de crengi călcate în picioare și sudalme scrîșnite printre dinți. O umbră apăru lîngă el.

— Sergent! Îl ții bine? Ăsta e în stare să scape și să-l anunțe pe tat-său...

Ștefăniță tresări. Va să zică, de tatăl lui era vorba.

Ștefăniță știa că pe tatăl său îl arestaseră de vreo cîteva ori. Dar după 2-3 zile, se reîntorcea. Adesecori se întreba: „Oare de ce îl arestează pe tata? Doar e un om cinstit". Dar tatăl său nu părea de loc stînjenit față de oameni. În nopțile cînd era arestat, pe la garduri ieșeau vecinii. Aveau fețele negre ca smoala, iar ochii le luceau de ură. Copoii poliției simțeau că ura se revarsă asupra lor și căutau să sfîrșească treaba cît mai repede. Iar cînd tatăl său se întorcea, întreaga stradă zîmbea. Afară de domnul Poacă (nimeni nu știa de unde îi vine numele ăsta ciudat), proprietarul de biciclete, care închiria contra unei sume cîte o rablă, să-i plîngi de milă, pe un ceas-două sau chiar trei.

Odată, Poacă junior, fiul său îi spusese lui Ștefăniță: „Bă, tat-tu e un ocnaș".

Ștefăniță, cu inima îndurerată îi spusese lui Vasile, frate-său mai mare. La care acesta i se uită drept în ochi și-i răspunse: „Tu să fii mîndru de tata. E un luptător!"

— Dom' șef! Dom șef! se auzi o șoaptă prin apropiere. A mai fost prinsă o pîndă.

— Și?

— Nu vrea să spună nimic. Cică se plimba.

— Se plimba, ai? Noaptea prin tufișuri, ai? cîrîi o voce care îl înfioră pe Ștefăniță. Urmă apoi un glas slugarnic.

— Dom' șef. Cel prins e Gheorghe Dănăilă. E utecist, îl cunosc eu.

A cui era oare vocea asta? Lui Ștefăniță nu-i venea să creadă. Să fie, într-adevăr, Niculae Băț? Niculae, care venea adesea în casa lor, se cinstea cu un păhărel și apoi sta ceasuri întregi de vorbă cu tatăl său? Ștefăniță se scutură ca de un vis rău. Dar cele ce auzi în continuare îi șterseră din suflet orice îndoială. Vorbea „șeful".

— Ascultă, Niculae Băț. Dacă nu prindem astă-seară toată celula în cap cu instructorul județean, să-ți faci testamentul!

Niculae Băț începu să vorbească repede, gîfîit și implorator.

— Dom' șef. L-am auzit cu urechile mele pe Dobre (Ștefăniță îngheță. Dobre era tatăl său) că spunea: „La noapte, întîlnirea pe deal. La locul știut!" Va să zică, după cum înțelegea Ștefăniță, Niculae Băț se făcea doar că e prieten. În realitate era în slujba copoilor.

Ștefăniță uită pentru cîteva clipe de durerea cumplită din cap. Gîndurile i se legau cu repeziciune. Amintirile i se întoarseră înapoi către momentul în care ducîndu-se la locul de joacă al băieților, cantonul părăsit, simțise că îl înhață cineva și-i pune mîna pe gură. Va să zică tatăl său și alții se aflau pe aci, prin preajmă, fără să bănuiască primejdia. Acei alții erau poate ca tatăl său, luptători, cum îi spusese Vasile. Iar Niculae Băț îi trădase. Uite cum se furișează copoii. Nu cu gălăgie mare ca atunci cînd veneau să-l aresteze pe tatăl său ci încet, ca dihăniile.

Cantonul părăsit rămăsese în urmă. „Ce-i de făcut?" se frămînta Ștefăniță. „Ce-i de făcut?" Totul se învălmășea în capul lui revenind apoi la aceeași întrebare: „Ce-i de făcut?" Coloana înainta cu pași de pisică. „Ce-i de făcut? Ce-i de făcut?" Să scape de matahala care-l ținea. Asta era soluția. Dar cum? Să-i lase cămașa în mînă. Așa de simplu și de neașteptat îi venise acest gînd, încît se sperie el însuși. Căpătă dintr-o dată o șiretenie pe care numai clipele cele mai grele din viață ți-o pot da. Se bălăbănea și prefăcîndu-se că-i amețit, își descheia cu un gest neobservat nasturii de la cămașă. Unu... doi... trei... patru... Apoi începu să-și tragă cu încetul cămașa afară din pantaloni. Încă puțin! N-avea voie să greșească. Al doilea prilej nu i s-ar mai fi oferit. Acum! Aci după tufișuri e o rîpă. Să se lase repede la vale. Va avea curaj să sară în rîpă? Zvîc! Agentul, uluit, scoase un răcnet scurt.

— Idiotule! cîrîi șeful.

— A... A fugit! gîfîi agentul fluturînd prostește cămașa pătată de sînge a băiatului.

— Ceee! Curtea marțială te mănîncă! După el, neghiobule!

Agenții ezitară să sară în rîpă, ocolind-o.

Se frîngeau crengi, sclipeau lanterne, se clătinau tufișurile. Dar tufișurile îi erau prietene lui Ștefăniță, iar zgomotul pe care sergenții îl făceau urmărindu-l acopereau zgomotul pe care el îl provoca în fugă.

De undeva, către cantonul părăsit, se auzi un urlet care n-avea nimic omenesc în el. Se amestecau în acest țipăt spaima, durerea, triumful.

— Ho-ho-ho-ho! răsuna în noapte strigătul.

— Ho-ho-ho-ho! Hoho ho ho! hohotea ecoul.

— Fugiiiți! Niculae Băț a trădat! Fugiiiți! Niculae Băț a trădat!

Se auzi un pocnet de armă.

Apoi, tot dealul răsuna de împușcături, dar vocea triumfătoare a lui Ștefăniță răzbătea parcă de pretutindeni.

— Oho-ho-ho! Fugiiiți! Niculae Băț a trădat.

★

Au trecut săptămîni și luni. Într-o seară, mama lui Ștefăniță auzi o bătaie în ușă. O deschise. Nu era nimeni. Doar jos, pe prag, se afla un bilețel și peste bilețel o piatră. Mama ridică bilețelul, mări lumina lămpii de gaz și citi cu ochii împăienjeniți de lacrimi. *Noi* sîntem bine. (Va să zică au scăpat! Trăiesc!). Băiatul a fost cam bolnav. (Bolnav?). Dar acum e *bine*. (Uf!). Toate merg *bine*. (Să vă meargă din plin, dragii mei, dragi!). Arde biletul după ce-l citești". (Iaca-l ard, deși l-aș păstra să mă uit numai din cînd în cînd la el). Mama se așeză oftînd pe pat. Lacrimile ei porniseră, zăpor de primăvară, pe brazdele adînci ale obrazului. A doua zi, cînd a ieșit din casă zecile de ochi de pe străduță, o întrebau parcă: „Ce mai fac ai tăi?" Și acești ochi îi insuflau o nețărmurită încredere în biruință.

Colț DISTRACTIV

Monoverb cu incastru anagramat... cu brînză

(xxxxxxox)

Monoverb cu incastru botanic cu dublă soluție

(xoxxxxx)
(xxxxxox)

Monoverb cu incastru anagramat... muzical

(xxxxox)

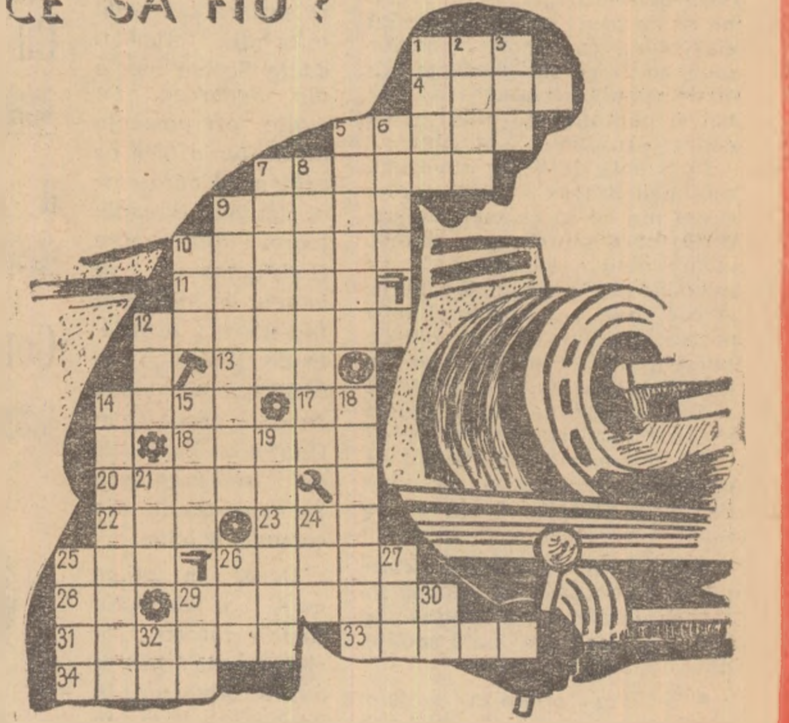

Şaradă

(3 + 3 + 2 = 8)

1. Fată e; pe de-altă parte
E un lac. 2. Asta-i o carte.
3. Nu-i manual de geografie
Da-i cu rîuri multe-o mie
Curg din umeri pînă-n poală.
4. Toate-s un obiect de școală.

CE SĂ FIU?

ORIZONTAL: 1. Scule mici, dar prețioase în mîinile croitorilor. 4. Pîrghie sau manete. 5. Cuțitul strungarului sau chiar strungul (pl.). 7. Lucrează cu vingalacul sau cu culegarul (pl.). 9. Șoferul aerului. 10. A strunji, fasona etc. 11. Gen de plante originale din Mexic și Antile care înfloresc numai o dată și pier. 12. Instrumente folosite pentru trasarea curbelor plane. 13. Cui pentru tablă. 14. Slabi... ca niște pești. 16. Un cerc și jumătate. 18. Lucrează cu acul, dar nu-s croitori. 20. Cunoaște și lucrează cu diferite aparate (digestiv, respirator etc.). 22. Poezie lirică sau compoziție muzicală. 23. Carte. 25. Fruntașii în producție îl termină în 9-10 luni (pl.). 26. „Străpuns" în vederea extragerii petrolului etc. 28. Curie! 29. Meseria morarului. 31. Își fac meseria... cîntînd. 33. A introduce metode noi în felul de a munci etc. 34. Lucrare agricolă.

VERTICAL: 1. Forță motrice înlocuită treptat de energia electrică. 2. A mări duritatea și rezistența unui metal. 3. Perioade mari de timp. 5. Meseriaș în mobile și alte obiecte de lemn. 6. A cercela. 7. Muncitori în construcția clădirilor. 8. Instalație fixă pentru transportarea materialelor grele pe distanțe mici. 9. Revista celor... și mai mici. 10. Țărm. 12. Pot fi de tablă, placaj etc. 14. Conduce nava spre țărmuri îndepărtate. 15. Loc de adăpostire al vapoarelor. 17. Maiștrii încălțămintei. 19. Medici, ingineri, strungari, oțelari etc. ... pe scenă. 21. Diminutiv masculin. 24. Curs. 25. Măiestrie. 26. Autoritate. 27. Sprijin. 29. Locuitor din Munții Apuseni. 30. Un teu și un cerc. 32. Nota autorului.

MIHAI PĂTRAȘCU

Colț DISTRACTIV

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"